Podcast MEGA GŁOS
MG 09: O błędach i pisowni

<table>
<tr><th>☺</th><th>☹</th></tr>
<tr><td colspan="2">Słowo „święta”, jako rzeczownik w liczbie mnogiej, piszemy małą literą
„1 maja nie pracuję, bo to święto”.

W nazwie „Święto Pracy” obydwa słowa zapisujemy dużą literą ponieważ w tym przypadku „święto” jest integralną częścią nazwy własnej, tak samo jak Boże Ciało, Dzień Kobiet, Święto Pracy, Dzień Niepodległości.

W dwóch przypadkach norma językowa nakazuje pisownię dużą literą.
Dotyczy to dwóch najważniejszych w katolickim kalendarzu liturgicznym świąt – Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy. Nazwy obu tych świąt możemy zastępować określeniem „Święta” pisanym wówczas dużą literą.
Dlatego pisząc „Wesołych Świąt!” i Wesołych i Świąt zapisujemy dużą literą.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Gdy piszemy
„Spędziłam święta Bożego narodzenia w domu”
to słowo święta zapisujemy małą literą. Co innego jeżeli piszemy życzenia o treści
„W te Święta życzę ci spełniania marzeń”
wtedy wielka litera jest jak najbardziej dopuszczalna.</td></tr>
</table>

Boże Narodzenie często zastępujemy też słowem „**Gwiazdka**". I w tym przypadku mając na myśli ważne wydarzenie, Gwiazdka piszemy dużą literą.

Podobnie pisze się nazwę „**Wigilia**", kiedy mamy na myśli przeddzień Bożego Narodzenia, czyli noc kiedy zasiadamy do wigilijnej kolacji. Ale gdy mamy na myśli po prostu dzień poprzedzający każde święto, to taki rzeczownik zapisujemy małą literą.

Święta innych religii również zapisujemy dużą literą, np. nazwę
„**Pascha**" (święto żydowskie i prawosławne),
„**Chanuka**" (święto żydowskie)
czy muzułmańskie „**Święto Ofiar**".

Nazwę „**ramadan**" zapisujemy małą literą,
choć analogiczną nazwę „**Wielki Post**" dużymi literami.
Natomiast „**adwent**" również piszemy małą literą,
tak samo zapisujemy **szabat** czyli nazwę żydowskiego cotygodniowego święta.
Nazwę świętej dla chrześcijan **niedzieli** również zapisujemy mała literą.

Nazwy religii, wyznań i światopoglądów zapisujemy małymi literami, np.:
chrześcijaństwo, **buddyzm**, **katolicyzm**, **islam**, **judaizm**, **ateizm**, itd.
Podobnie pisze się również nazwy wyznawców i przedstawicieli poszczególnych grup, np. „**chrześcijanin**", „**katolik**", **ateista**, **muzułmanin** a także **żyd**,
ale UWAGA w tym przypadku trzeba pamiętać, że nazwa oznacza tylko wyznawcę judaizmu, bo już nazwę narodowości piszemy zawsze dużą literą.

Nazwy świątyń piszemy małą literą,
np. „**kościół**”, „**meczet**”, „**katedra**”, „**zbór**”, „**synagoga**”.
Gdy mowa jest o konkretnych obiektach, które mają swoje nazwy,
jak **Wielki Meczet w Dżenne** czy **Bazylika Grobu Pańskiego**
wtedy pamiętajmy, że obowiązuje zapis dużą literą.

W przypadku **katedry warszawskiej** oba słowa opisują rodzaj świątyni i jej lokalizację, nie są jednak uznawane za nazwę własną.

Przyjęło się również, że „**Kościół**” w znaczeniu instytucjonalnym zapisujemy dużą literą, tak samo jak określenie zbiorowości,
np. „**Kościół katolicki**” czy „**Kościół ewangelicki**”
gdzie Kościół zapisujemy dużą literą a drugi człon czyli katolicki małą.

Kiedy mowa o instytucji i podana jest jej pełna, urzędowa nazwa, stosuje duże litery i tak na przykład piszemy „**Kościół Ewangelicko-Reformowany**”.

Poprawna pisownia **półtora** czy **półtorej** zależy od rodzaju.

W rodzaju męskim i nijakim mówimy:
półtora - dnia, tygodnia, miesiąca, roku, tysiąclecia.
W rodzaju żeńskim natomiast:
półtorej - minuty, sekundy, godziny, epoki, ery itd.

ILOŚĆ

to wielkość wyrażająca to, co może być mierzone i ważone; czego może być mniej lub więcej. Ilość odnosi się więc do tych rzeczy, których raczej nie możemy policzyć, np. **ilość piasku, wody lub czegoś co zajmuje przestrzeń**.

LICZBA

to suma takich samych albo pojedynczych jednostek bądź rzeczy, które możemy policzyć.

Ilu tam było ludzi? Pięciu – to jest liczba.

Liczba psów na kanapie, liczba łóżek w pokoju, liczba kubków na stole itd.

☺	☹
na pewno	napewno
naprawdę	na prawdę
po południu	popołudniu
w ogóle	wogóle
na razie	narazie
co dzień	codzień
co najmniej	conajmniej
pośrodku	po środku

MEGA GŁOS
PODKAST

<table>
<tr><td>10-metrowy
20-lecie
3 maja
lata 70</td><td>10-cio metrowy
20-sto lecie
3-go maja
lata 70-te</td></tr>
<tr><td>Myślę, że mój prezent Ci się spodoba
Wiedziałam, że ci ludzie tam pójdą</td><td>Myślę, że mój prezent ci się spodoba
Wiedziałam, że Ci ludzie tam pójdą</td></tr>
<tr><td>Mnie się to podoba
Dużo Ci zawdzięczam
Nie widzę go
Jego nie ma
Użytkownik dodał cię do ulubionych jest nie poprawne</td><td>Mi się to nie podoba
Dużo Tobie zawdzięczam
Nie widzę jego
Go nie ma
Użytkownik dodał Ciebie do ulubionych jest nie poprawne</td></tr>
<tr><td>Predysponować
Predestynować</td><td>Predystynować
Predyscynować</td></tr>
<tr><td colspan="2">tyle że
chyba że
mimo że
zwłaszcza że
to klasyczne spójniki złożone - jednostki niepodzielne.</td></tr>
</table>

Jakby

jeśli jest spójnikiem lub stosujemy go jako synonim słowa „gdyby" piszemy łącznie

----

„A **jakby** tak zmienić przyzwyczajenia?"

„**Jakby** mógł, toby wyjechał"

„Mizerny **jakby** z krzyża zdjęty"

Jak by

piszemy rozdzielnie, gdy chodzi nam o sposób, w jaki coś zostało wykonane i jeśli jest zaimkiem

----

„**Jak by** to napisać?"

"Tak, **jak by** chciał"

„Nie wiem, **jak by** można ten problem rozwiązać"

Także

łącznie piszemy jako synonim „również"

„Zabrałam mnóstwo książek, filmy **także**"

„Spakowałam wszystkie bluzki, **także** te których nie lubię"

Tak że

rozdzielnie jako synonim „więc", „zatem"

„Zabrałam książki i filmy**, tak że** miałam sporo do dźwigania".

Toby

pisane jest łącznie gdy „to” pełni funkcję spójnika - cząstkę „by” ze spójnikami piszemy łącznie.

„Gdyby kózka nie skakała, **toby** nóżki nie złamała”

„Gdybym tylko mógł, **tobym** tam pojechał”

To by

rozdzielnie zapisujemy gdy „to” pełni funkcję zaimka wskazującego

----

„**To by** było bardzo pomocne”

„**To by** mogło bardzo pomóc”

Ten PDF został stworzony jako materiał uzupełniający do **podkastu MEGA GŁOS**, MG 09: O błędach i pisowni

www.megaglos.com
www.facebook.com/mega.glos
mega.glos@wp.pl